

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.696 van 23 december 2014
in de zaak A. 213.722/X-15.950.**

In zake : Victor SOENS
woonplaats kiezend te 1853 Grimbergen
Acacialaan 4 A

tegen :

de GEMEENTE KORTENBERG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van de verkoop door de gemeente Kortenberg van een perceel grond aan de Elisabethlaan, “Sie A 25m9”, in zoverre hij het deel “besmet met diefstal” betreft.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Verzoeker heeft een “memorie” ingediend. De verwerende partij heeft een “nota” ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Siffert, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Wraking

3. “Praeliminair” vraakt verzoeker de raadsman van de verwerende partij omdat hij in een eerdere procedure een memorie indiende die “besmet was met drievoudige valsheid in geschrifte”.

4. Eenzelfde wraking formuleerde verzoeker ook al in de zaak die met het arrest nr. 214.048 van 23 juni 2011 is beslecht. De Raad van State verwierp de wraking omdat niet werd toegelicht, en evenmin spontaan duidelijk was, op welke rechtsgrond de vraag tot wraking steunde.

Die rechtsgrond is ook in de voorliggende procedure niet gebleken. Het verzoek tot wraking dient zonder gevolg te blijven.

IV. Kortedebattenprocedure

5. Reeds in zijn arresten nrs. 184.605 van 24 juni 2008 en 214.048 van 23 juni 2011 heeft de Raad van State aangenomen dat hij, in het licht van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, zonder rechtsmacht is om de

verkoopovereenkomst met betrekking tot de grond aan de Elisabethlaan nietig te verklaren.

De Raad van State ziet geen reden om hierover thans een andere mening erop na te houden.

6. In zoverre verzoeker zou beogen de gemeenteraadsbeslissingen van 1 september 1997 en 9 november 1998 te doen vernietigen, die aan de verkoopovereenkomst voorafgaan, wordt vastgesteld dat hij hun vernietiging ook al op 7 februari 2011 heeft gevraagd. Dat verzoek is bij arrest nr. 214.048 van 23 juni 2011 als te laat beschouwd.

Des te meer nog is het voorliggende beroep tegen deze gemeenteraadsbeslissingen te laat.

In de mate, overigens, waarin verzoeker zich in verband met die tijdigheid lijkt te beroepen op nieuwe elementen waarmee hij zijn verzoekschrift heeft “geactualiseerd”, is zijn uiteenzetting zo goed als onbegrijpelijk. Alleszins verantwoordt ze geen afwijking van het principe dat de beroepstermijn tegen een beslissing gaat lopen vanaf de bekendmaking, de betekening of de kennis ervan en niet vanaf de datum waarop de betrokkene het gebrek waarmee de beslissing behept zou zijn, kent of kan bewijzen.

7. Het beroep wordt derhalve verworpen.

V. Kosten

8. De kosten zijn, gelet op deze verwerping, ten laste van verzoeker. Ze omvatten een rechtsplegingvergoeding ten gunste van de verwerende partij, die evenwel beperkt is tot het minimumbedrag van 140 euro.

De zaak laat zich, gelet op haar voorgeschiedenis, immers als zeer eenvoudig bestempelen. Nog vóór de griffie de verwerende partij van het

verzoekschrift in kennis stelde, werd door het auditoraat een verslag opgesteld waarin tot de verwerping volgens de kortedebattenprocedure werd besloten. De verwerende partij vond het in die omstandigheden zelfs niet nodig nog een administratief dossier neer te leggen. Haar enige procedurestuk is “een Nota m.b.t. de verschuldigde rechtsplegingsvergoeding” ten bedrage van 700 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het geding, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingvergoeding van 140 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig december 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust.